

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 5
ОТ ЗАСЕДАНИЕ НА ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 5 ФЕВРУАРИ 2025 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Стефан Петров - член на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет

ОТСЪСТВАЩИ НЯМА

На заседанието присъства Тихомир Димитров - главен секретар на Висшия съдебен съвет

Откриване на заседанието - 11.10 ч.

(влизат журналисти, правят снимки, след което напускат залата)

СТЕФАН ПЕТРОВ: Добър ден, колеги!

Откривам заседанието на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет.

Имаме кворум - присъстват всички членове на Прокурорската колегия.

По дневния ред изказвания, предложения?

Господин Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Уважаеми колеги, в сградата на Висшия съдебен съвет са колегата Николай Николаев и Йордан Петров, които имат желание да бъдат изслушани от колегията във

връзка с въпроса, който беше повдигнат от колега от Софийския районен съд за извършвана по отношение на него проверка.

Предлагам Ви да приемем решение, с което да ги изслушаме, и това да стане първа точка от нашия дневен ред.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, изказвания по предложението на господин Дамянов? Не виждам.

Подлагам на гласуване предложението да поканим за изслушване прокурор Йордан Петров от Софийска градска прокуратура и прокурор Николай Николаев от Софийска районна прокуратура, като тази точка да бъде точка 1 от нашия дневен ред.

Предлагам първо да изслушаме колегата Николай Николаев - прокурор от Районна прокуратура-София, който е бил наблюдаващ прокурор по въпросното производство.

Който е съгласен да поканим двамата колеги, моля да гласува.

Девет „за“. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

11. Обявяване на свободните длъжности „прокурор“ в районните прокуратури и определяне на длъжностите „прокурор“ в районните прокуратури, които да се заемат чрез конкурс за първоначално назначаване.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

12. Обявяване на конкурс за първоначално назначаване и заемане 30 (тридесет) свободни длъжности „прокурор“ в районните прокуратури.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

13. Изслушване на Йордан Петров - прокурор в Софийска градска прокуратура, и Николай Николаев - прокурор в Софийска районна прокуратура, във връзка с въпроса, повдигнат от Мирослав Петров - съдия в Софийски районен съд, за извършвана по отношение на него проверка.

Внася: Огнян Дамянов - член на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет

СТЕФАН ПЕТРОВ: Поканете господин Николаев.

(Николай Николаев влиза в залата)

СТЕФАН ПЕТРОВ: Заповядайте, колега!

Давам Ви думата за изказване по проблема, който възникна.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Уважаеми господин Председател, госпожи и господа членове на Висшия съдебен съвет, бях повикан в днешното заседание във връзка със случая по добилото популярност в обществото дело по повод отнемането на лекия автомобил на Ивайло Цветков, известен като Нойзи. В рамките на воденото досъдебно производство, което приключи с обвинителен акт, внесен в съда от дата 21 януари 2024 г., беше впоследствие

договорено със защитата на подсъдимия сключването на споразумение, което да обхване определени параметри. Държа да подчертая, че още в предварителните разговори със защитата беше постигната принципна договореност приобщеното веществено доказателство - лек автомобил, марка „БМВ“, да бъде отнето в полза на държавата. Въпросът, който се повдигна, е на какво правно основание - дали да бъде в предмета на споразумението, в рамките на неговите параметри, или да бъде с отделен съдебен акт по реда на чл. 306 от НПК? Въпросът беше обсъден със съдебния състав, като по вътрешното убеждение на съдията не би могло със споразумение да бъде отнето превозното средство, тъй като е на различно правно основание, за което страните не могат да се договорят, поради което и още на същата дата, след сключването на споразумението - това е 18 март 2024 г., Софийска районна прокуратура сезира Районния съд с предложение за отнемане в полза на държавата на приобщеното веществено доказателство. Нататък съдебният акт е известен на Висшия съдебен съвет, като се породиха полемики във връзка с това съдебно определение, по повод на което аз съм тук днес пред Вас.

Ако имате някакви въпроси, съм готов да отговарям.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Господин Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Да очертаем хронологията - така, както Вие я обяснихте. Внасяте обвинителен акт. Образува се дело от общ характер. В хода на съдебното производство се прави предложение за споразумение, но по отношение приложението на чл. 53 от НПК не се постига споразумение, постига се споразумение по отношение на останалите въпроси. Споразумението е одобрено, като след одобряването на споразумението се внася предложение до Районния съд за произнасяне по този въпрос. Районният съд отказва да отнеме моторното превозно средство и доколкото ми е

известно, имаше дело в Софийски градски съд, тоест имало е протест на Районната прокуратура.

Въпросът ми е - каква е практиката в Софийския районен съд по отношение на тези престъпления и по-точно по приложението на чл. 53? Въпросът ми е следният: когато се сключва споразумение, в него включва ли се и приложението на чл. 53 по принцип, или се оставя за друго производство - по чл. 306, и каква е практиката на съдиите по отношение на приложението на чл. 53 в случаите на престъпление по чл. 343б, ако не се лъжа?

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Практиката на Софийския районен съд по този въпрос в последните години е разнородна. Някои съдебни състави одобряват споразумение тогава, когато веществените доказателства подлежат на отнемане в полза на държавата на друго основание. Други съдебни състави приемат, че това не може да бъде предмет на споразумението. Не се ангажирам да обобщавам съдебната практика. Като че ли в момента се наблюдава обратната тенденция, тоест съдебните състави да намират за правилно да четат отделно определение.

Това, което казахте преди малко, също е вярно. Одобрено е споразумение на 18 март. Същия ден е изготвено предложение до Софийска районна прокуратура. Със своя акт от 17 юни 2024 г. съдът отказва да отнеме моторното превозно средство и на същата дата е изготвен протест срещу това определение от Софийска районна прокуратура до Софийски градски съд.

ГЕРГАНА МУТАФОВА (без включен микрофон): Извинете, може ли да повторите датата?

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: 17 юни 2024 г., производство по чл. 306.

Мотивите на съдебния състав към така изложеното съдебно определение са докладвани в Районна прокуратура през

месец септември 2024 г., веднага след началото на септември, първата половина, като мотивите са обсъдени и са изготвени допълнителни съображения към подадения протест от дата 16 септември 2024 г. - в предвидения срок. Доколкото ми е известно, към настоящия момент няма произнасяне на Софийски градски съд.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз Ви попитах каква е практиката, независимо от сключване на споразумение или отделно производство, по отношение на морните превозни средства - отнемат ли се, или се отказва да бъдат отнети?

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Разбрах въпроса. Освен съдебния състав, който обсъждаме и който е постановил този акт, на мен не ми е известно други съдебни състави да имат практика да отказват да приложат закона.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Колегата Петров (мисля, че така се казва) в едно свое интервю от тази седмица твърди, че е бил, образно казано, притискан от прокурори от Софийска районна прокуратура, които са му пишели писма дали той е изготвил своите мотиви по съответните актове. На Вас известна ли Ви е практика в Софийската районна прокуратура да се пишат такива писма и в какви случаи става, ако Ви е известна такава?

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Не съм запознат в детайли с интервюто на колегата Петров. Това, което мога да кажа и като говорител на Софийска районна прокуратура, е, че в никакъв случай Районната прокуратура няма тенденциозно отношение към конкретен съдия, към конкретен съдебен състав. Дори напротив - мисля, че е организиран един делови ритъм на работа, с добри резултати. Разбира се, понякога прокуратурата не е съгласна със съдебните актове - протестира ги, понякога ги потвърждават на горна инстанция, което означава, че ние не сме били прави. Това е в рамките на обичайния работен процес. Това, което в мен лично

предизвиква съжаление, е, че такъв случай на спор относно прилагането на определени правни норми следва да бъде отнасян в медийното пространство и да се предизвикват изкуствени скандали. В Районна прокуратура и в Районен съд, смея да твърдя, няма никакво напрежение между съдии и прокурори. Това са едни скандали, които според мен се фабрикуват изкуствено, но те са части от една по-обща тенденция. Ако позволите, като че ли напоследък аз лично забелязвам, че около магистрати се появяват повече скандали, отколкото, да речем, към Криско или някой представител на шоубизнеса. И си задавам въпроса - какво означава това - правораздаването ли се развива, или шоубизнесът е в упадък? Мисля, че когато има конфликт по отношение на приложение на правото, излизането с персонални нападки към колеги и магистрати най-малкото е неетично. Ако по някакъв начин сме засегнали колегата Петров, съжалявам, моля той да приеме моите извинения, но мисля, че проблемите в работата трябва да се уреждат по правилата, по закона, а не посредством медиите.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Други въпроси, колеги?

Господин Найденов, заповядайте!

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Един и същ ли е съставът, който е одобрил споразумението и разгледал производството по чл. 306?

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Да, съставът е един и същ.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Други въпроси?

Заповядайте, госпожо Мутафова!

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Искам да задам подобен въпрос на този, който Ви зададе колегата Дамянов, и той е отново във връзка с интервю, което съдия Петров е дал за сайта на информационна агенция. В това интервю той посочва, че освен че е имало прокурори, които, поради това че е връщал техни актове, според него целенасочено са саботирали работата, но той казва и

че е била сформирана своеобразна „наказателна бригада“, цитирам, от тези двама прокурори, чиито дела е връщал, за да внесат смут при разглеждането на разпределените му дела в съдебните зали, както и че те са били получили забрана от административните си ръководители (не знам за кои посочва, казва го в множествено число) да сключват споразумение явно със състава - този състав, който съдия Петров води. Знаете ли за такова нещо в Софийска районна прокуратура? И ако желаете, бихте могли да коментирате, понеже поименно Ви посочва съдия Петров отново в това интервю, което е дал, за Вашата пресконференция, която сте дали на 6 юни 2024 г., и Вашето изказване, че публично сте разпространили невярна информация, поради това че той е отказал да приложи разпоредбата на чл. 343б, ал. 5 като противоконституционна и смята, че това не било Ваш лапсус, тъй като сте били докторант по право и сте знаели каква е разликата между това да се обяви една разпоредба за противоконституционна или да се откаже да се изпълни на друго основание.

Станаха два въпросите ми, но използвам, че взех думата.

Благодаря Ви!

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: По отношение на първия поставен въпрос - на мен лично не ми е известно да действат „наказателни бригади“ по отношение на съдия Петров. Може би е редно той да конкретизира повече тези свои твърдения, като посочи конкретен период, конкретни членове на тази т. нар. „наказателна бригада“, подавал ли е сигнали във връзка с това, те били ли са разгледани.

В момента организацията на работа на Софийска районна прокуратура (и това е било винаги така, поне откакто аз съм прокурор - последните 5 години) е, че всеки прокурор, който изготви обвинителен акт и го внесе в съда, се явява по

образуваното наказателно дело от общ характер. Тоест няма, поне в последните 5 години, практика конкретни прокурори да влизат само с този съдебен състав. Може би съдия Петров е останал с такива впечатления за някакъв много останал назад във времето период, но не мога да коментирам, тъй като за мен лично са малко по-неясни тези твърдения.

По отношение на поименното ми цитиране в интервюто на колегата Петров. Аз с разочарование научих за това негово интервю. Той по никакъв начин не е изразявал лично или чрез колеги, или по друг начин критика към това мое изказване. В крайна сметка прокуратурата тогава, когато има сериозен обществен интерес, а в случая имаше такъв по това дело, е длъжна, поне моето лично убеждение е такова, да мотивира своето становище защо е на една или друга позиция. Това прави и защитата. Съдът отсъжда. В този ред на мисли мисля, че докато за един прокурор е донякъде по-допустимо да взема публично някакво становище, за съдия може би това издава определена предубеденост.

По отношение на това каква терминология съм използвал. Аз, да си призная, опитах да намеря точното интервю. От това, което извадих, не можах да видя точното изразно средство, но така или иначе, става въпрос за спекулация с думи, тъй като по същество това, което съдебният състав е направил, е осъществяване на инцидентен контрол за конституционосъобразност. Същото беше споменато устно в съдебното заседание, беше изложено и в мотивите на съда. Аз съм дълбоко убеден, че подобен подход е най-малкото конституционно неправилен - той противоречи на принципа на концентриран конституционен контрол, съгласно който единствено Конституционният съд може да намери един закон за

противоконституционен. Развили сме тези съображения и в протеста.

Това е, което мога да отговоря по тези два въпроса.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Други въпроси, колеги? Не виждам.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕЕВ: Благодаря Ви и аз! Лека работа!

(Николай Николаев излиза от залата)

СТЕФАН ПЕТРОВ: Да помолим колегата Петров да заповяда.

(Йордан Петров влиза в залата)

СТЕФАН ПЕТРОВ: Заповядайте, колега! Здравейте!

Знаете за какво сте тук. Заповядайте да изложите Вашата позиция!

ЙОРДАН ПЕТРОВ: Уважаеми членове на Прокурорската колегия, предвид продължаващите атаки срещу Прокуратурата на Република България и персонално мен като прокурор, се чувствам длъжен да отговоря. Правя това не за да се защитавам, защото аз считам, че истината няма нужда от защита и тя винаги излиза наяве, макар понякога да закъснява. Отзовавам се на поканата на членовете на колегията, за да бъде разяснено на широката общественост какви са правомощията на прокуратурата и как тя ги изпълнява в принципен план.

На първо място, ще обясня, че прокурорите от всяко едно ниво имат широки правомощия да проверяват и оценяват законосъобразността на съдебните актове. Най-напред това може да се случи чрез подаване на протест от прокурора като страна в процеса. По-нататък прокурорът може да поиска възобновяване на

наказателно производство чрез подаване на сигнал до главния прокурор. При това, такива правомощия имат не само прокурорите, участвали и запознати пряко с делото, но и тези, които изпълняват наложените наказания. Нещо повече - всеки прокурор, комуто стане известно наличието на евентуалния незаконосъобразен съдебен акт, може да изготви сигнал до главния прокурор за възобновяване на делото, например при проверка на справка съдимост, в която е вписан съдебен акт за реабилитация или определяне на общи наказания, които според прокурора са неправилни.

Не на последно място, прокурор от СГП, а също така от САП и ВКП, може да преценява законосъобразността на съдебен акт и дори е длъжен да го направи при сигнал за извършено престъпление.

Факт е, че основният корупционен текст, с който се работи в прокуратурата, е този по чл. 282 от Наказателния кодекс - това е т. нар. общо престъпление по служба. За наличието на такова престъпление на първо място следва да е необходимо нарушение или неизпълнение на служебните задължения или превишаване на права-власт. При наличие на това условие може да се преценява дали нарушението е умишлено и дали е налице специална цел някой да бъде облагодетелстван или увреден. Необходимо е и случаят да не е маловажен, тоест от деянието трябва да могат да настъпят немаловажни последици. Би следвало да е очевидно, че първото нещо, което произнасящият се прокурор следва да прецени, е дали е налице нарушение на служебни задължения. Доколкото действията на един съдия винаги се отразяват в неговите актове, то прокуратурата е длъжна да оцени тяхната законосъобразност.

На второ място, ще посоча каква сила и валидност има произнасянето на прокурор от СГП при постановяване на отказ да

се образува досъдебно производство. Актът на СГП, когато изследва конкретно деяние, е задължителен за всички по отношение на това, че не е извършено престъпление. Мотивите не са задължителни, а единствено защитават теза на произнасящия се държавен орган. Всеки магистратски акт обаче следва да бъде мотивиран, защото в противен случай подлежи на отмяна поради допуснатото съществено процесуално нарушение. Ако прокурорът пък прецени, че има достатъчно данни за извършено престъпление, то се образува досъдебно производство. Може да се достигне и до повдигане на обвинение. Тезата на прокуратурата за извършено престъпление, не просто нарушение, и към този момент няма да е обвързваща, защото е налице презумпция за невиновност. Ако пък бъде внесен обвинителен акт, то само съдът ще прецени правилността и основателността на тезата на прокурора. Едва след влизане в сила на осъдителна присъда становището на прокурора за наличие на нарушение ще придобие окончателен характер. Крайната дума винаги ще бъде на съда, но няма как да бъде отречена възможността на прокуратурата да поиска такова произнасяне от съда или пък да реши да преустанови намесата на прокуратурата на по-ранен етап от наказателното производство, като изложи съответни мотиви за това. Произнасянето на прокурора от СГП няма да има характер на инстанционен контрол, а е израз на конституционните правомощия на прокурора мотивирано да прецени дали е било извършено престъпление.

Безпочвени са твърденията, че се засяга независимостта на съда. В конкретния обсъждан случай съдията от Районния съд вече се е бил произнесъл и няма как да бъде застрашена преценката му. Мнението ми не е натрапвано нито на прокурора при СРП, нито на колега от СГП, който следва да се яви в съдебната зала на въззивното производство. Прокуратурата не е

разпространявала или обявявала акта си и не го е свеждала до вниманието на въззивния съдебен състав, поради което няма как да се приеме, че оказва влияние на съдиите при СГС. Дълбоко се съмнявам също така и че който и да било състав на СГС ще се повлияе от нещо, което не присъства в кориците на делото, в това число от несвързан пряко с процеса прокурорски акт или пък от обстоятелства, изнесени чрез медиите. Въпросът е защо се правят подобни спекулации и не представлява ли това опит да се въздейства по друга линия на съдиите при СГС?

На трето място, искам да изясня какви са основанията за намеса на прокуратурата.

Досъдебно производство може да се образува при наличие на законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление. Ако е налице годен законен повод, но няма достатъчно данни, следва да се извърши предварителна проверка.

Какво означава „годен законен повод“? Този въпрос не е решен изрично в закона. Практиката, и най-вече тази на прокуратурата, приема, че законният повод следва да има обективни измерения, тоест да има ясен източник и да не представлява единствено субективни оценки, притеснения или внушения, както и да описва престъпление, не просто административно или дисциплинарно нарушение.

С други думи, не всяко съобщение или писмо до прокуратурата ще покрие признаците на законен повод. При тази хипотеза ще се касае за явно необоснован сигнал, при което няма да е необходимо да се извършва проверка. В тази връзка например бланкетното несъгласие с магистратски акт не може да се приеме за годен законен повод за извършено престъпление. В тези случаи твърдението формално е за наличие на общо престъпление по чл. 282 от НК.

На същата плоскост лежат и твърдения от рода, че ако не е взел подкуп, съдията няма как да реши делото срещу мен. За подателя на сигнала няма значение, че съответното дело е преминало през всички възможни инстанции.

Уточнявам, че такива сигнали постъпват ежедневно в прокуратурата, като само един прокурор от съответния сектор се произнася по около 100 явно необосновани сигнала годишно.

Също така всякакви общи изявления, постулати, коментари в медиите, вестници или из виртуалното пространство няма как да бъдат приети за законен повод за образуване на досъдебно производство.

Тук следва да се разясни, че следва обаче да се преценява каква е същината на сигнала. Обикновено гражданите нямат юридическа подготовка и не могат да формулират ясна теза, да дадат коректна квалификация на извършеното, да посочат конкретно приложимите норми и прочие. Те не са и длъжни да правят това, защото именно това е една от функциите на прокуратурата - да дава юридическа оценка на твърденията.

Задължително е да се направи и разлика между функциите на съда и на прокуратурата, защото съдът се произнася само за това, за което е сезиран, като при това сезирането трябва да отговаря на определени критерии за качество. Също така съдът не е длъжен самостоятелно да събира доказателства, което е особено валидно за гражданския и търговския процес.

Не така стоят нещата с прокуратурата. Дейността на прокурорите е подготвителна, поради което е свързана с проверка на изнесената информация и събирането на нова.

Същевременно следва да се посочи една от спецификите на корупционните престъпления, а именно, че те се случват на четири очи, при което няма свидетели освен участниците

в корупционната дейност, а течът на информация е сведен до минимум. Посоченото идва да покаже, че преки източници на информация по правило няма. Ето защо за наличието на корупционно поведение обикновено се търсят други обективни признаци, макар и косвени. До голяма степен при първоначалния сигнал да прокуратурата по-често ще се касае за съмнения за евентуална корупционна дейност. Въпросът е до каква степен тези съмнения са обосновани. За да се обоснове наличието на информация за извършено престъпление, следва да има някакви обективни находки. В противен случай се касае само за внушения, субективни оценки или некоректни предположения. Такива обективни находки биха могли да бъдат произнасяни по определен начин независимо от наличното по делото, тоест изключително грубо изопачаване на фактите, доказателствата, житейската логика или правните норми или заинтересованост от изхода на делото. Например магистратът е свързан или се е разбрал с някое от замесените лица. Съответно за тези неща следва да има някакво сериозно доказателство - свидетел, запис, снимки, кореспонденция, документ. Дори и един от посочените признаци да е налице, се касае за годеен сигнал, а кумулативното наличие на няколко признака може да привлече в още по-голяма степен вниманието на прокуратурата.

За да се започне наказателно преследване по повод действията по служба на магистрат, следва да се навеждат достатъчно данни, че действията на съответния магистрат са незаконосъобразни и при това тази незаконосъобразност не произтича от незнание на закона, погрешни интерпретации или анализ на доказателствата или правните норми, а представлява недобросъвестно и преднамерено умишлено нарушаване и

неизпълнение на служебните задължения, при което ще е налице произвол и превратно упражняване на правомощия.

Може би е наложително да се посочи, че преценката - дали се касае за явно необоснован сигнал, се прави от наблюдаващия прокурор.

Ето защо резонно може да бъде поставен въпросът дали в настоящия случай не се посяга върху независимостта на прокуратурата и вътрешното убеждение на решаващия прокурор.

В тази връзка може да се направи паралел с правомощията на ръководителя на Наказателната колегия на ВКС, когато извършва преценка за явна необоснованост на сигналите срещу главния прокурор или заместниците му - чл. 111а, ал. 2 от НПК. До този момент не сме ставали свидетели на атаки срещу съответния магистрат защо не е приел даден сигнал за явно необоснован. Такива атаки и не следва да има, защото би се нарушила суверенната преценка на държавен орган. Въпросът е защо се поставя под съмнение суверенната преценка на прокурор и какви са истинските причини за това?

Искам да поясня, че обстоятелствата, които обсъждам в тази част на изложението ми, са разисквани от мен от години и са изписвани буквално във всеки един мой акт. Това е лесно проверимо. Винаги се обосновавам изчерпателно защо приемам един сигнал за явно необоснован, откъдето черпя и основания да не извършвам проверка.

На четвърто място, считам за необходимо да разясня какво е било налице в настоящия случай, за да приеме прокуратурата, че са били налице основания за проверка.

Първо, изнесени са данни за очевидна незаконосъобразност на съдебния акт, доколкото материалният закон не е бил приложен. Това неприложение на закона е в

очевиден контраст със становището на останалите съдии, доколкото нито един друг съдия от СРС, а и от СГС, САС и ВКС не си е позволил да не приложи въпросната разпоредба независимо от дискусиите около нея. Тази незаконосъобразност не е в резултат на оценка на доказателствата, където много трудно ще може да се обоснове основание за намеса на прокуратурата. Не се касае и за процесуално нарушение, чието наличие обикновено се приема за лека грешка, което няма пряка връзка с правилното решение на казуса. В случая се касае за материална незаконосъобразност, която е видна за всеки. Като цяло няма и противоречива съдебна практика, защото останалите съдии в страната от всяко ниво прилагат разпоредбата. От ВАС пък приемат, че инцидентен контрол за конституционност е недопустим - нарушава се принципът за законност и дори разделението на властите.

В акта на съда неоснователно е изложено негативно отношение към законодателя. Това се случва в условия на повишена обществена нетърпимост към престъпленията по транспорта. Същевременно е изнесена информация, че случаят касае публично лице и скъп автомобил.

Ето защо със сигнала се навеждат достатъчно съмнения, че би могло да се касае за евентуално корупционно престъпление. Смяя да твърдя, че много трудно ще се намери прокурор със съответни правомощия, тоест от Специализирания отдел на СГП, от САП или от ВКП, който да не постанови или да не укаже извършването на проверка при тези обстоятелства.

Извършването на проверка би могло да се откаже, ако въобще не се навеждат доводи за незаконосъобразност на дискутирания акт, ако грешката е несъществена или пък ако е лесно обяснима.

Мога да посоча, че в моята практика като прокурор, занимаващ се от три - четири години с противодействие на корупцията, извършвам проверки в около 15% от случаите, като при това тези спрямо съдии са около 10%, а тези спрямо прокурори са около 18 - 19%. Посочвам и че до момента никога не съм образувал досъдебно производство срещу съдия.

Може да бъде пояснено и че наличието на мотиви в проверявания акт не е директен показател за добросъвестност. Всеки достатъчно опитен юрист може да излага мотиви в различни насоки. Въпросът е дали тези мотиви са в резултат на вътрешно убеждение и неопорочен, чист мисловен процес, или се касае за злоумишлени действия и превратно изпълнение на законови правомощия. Именно това цели да установи една предварителна проверка.

На пето място, наложително е да се разясни как действа прокуратурата при тази предварителна проверка. По правило намесата на прокуратурата следва да е пропорционална и да бъде преустановена, когато се установи, че не се касае за престъпление. В тази връзка често могат да бъдат извършени единствено кратки проверки за достоверността на изнесеното в сигнала. Като пример мога да посоча мой случай със сигнал срещу министър, при което почти веднага се установи, че има съвпадение на имената и проверката бе незабавно преустановена. В други случаи се установява, че се касае за анонимен сигнал или пък лицето няма конкретна информация, а единствено спекулира. При обичайни случаи обаче основни неща, които следва да се установят при предварителната проверка за наличие на евентуално корупционно престъпление, са дали проверяваното лице е свързано и дали има по-особени отношения с лицето, за което се отнася актът му, както и дали се касае за случай, при който проверяваното лице

изненадващо променя практиката и мотивите си. За изясняването на последното обичайна практика е да се установят произнасянията на проверяваното лице в идентични случаи. Еднотипно произнасяне в идентични случаи е признак за добросъвестност. Прокуратурата е длъжна да събира всякакви доказателства, в това число и такива, които биха оневинили проверяваното лице.

Когато се налага извършването на оперативно-издирвателни мероприятия, винаги проверката се възлага на оперативен орган. Когато се изследва наличието на евентуална корупция, компетентният орган е Комисията за противодействие на корупция. Лична проверка по правило може да се извърши, когато се налага единствено събиране на документи и снемане на сведения.

За да се избегнат всякакви спекулации, може да се отбележи, че при предварителната проверка могат да бъдат използвани и специални разузнавателни средства. При всички положения обаче, ако се налага използването на такива по отношение на магистрат, това става след разрешение от Софийския апелативен съд, а в някои случаи от страна на Върховния касационен съд.

В настоящия случай прокуратурата не е предлагала или изисквала използването на специални разузнавателни средства от проверяващия орган и не е известно такива да са били прилагани. Не би следвало да се спекулира с тази тема, ако се изнася некоректна и недостоверна информация.

Ако при проверката не се съберат достатъчно данни за извършено престъпление, то се отказва образуването на досъдебно производство. В този случай се преустановява намесата в правната сфера на дадено лице и същата не бива засягана по по-съществен

начин, а именно чрез разследване и използване на всички способности и средства на НПК.

Обикновено за проверката дори не се разбира. По този начин се предотвратява течът на информация, ако сигналът се окаже сериозен, а оттам и евентуални действия по прикриване на престъпната дейност. Същевременно, ако изнесената информация е недостоверна, се избягва формирането на негативни преживявания у проверяваното лице. Може да се отбележи, че обикновено при проверката не се снемат сведения от проверявания, както и в настоящия случай.

На шесто място, следва да се разясни по-подробно какво би следвало да съдържа актът по същество на прокуратурата. Освен възприетите фактически положения и събраните данни прокурорът ще следва да изложи и правни изводи, които да мотивира. В мотивите си прокурорът ще следва да посочи за какво престъпление се произнася. След това е наложителен анализ на елементите на приложимия престъпен състав. Вече бе посочено, че когато се изследва наличие на общо престъпление по служба, това включва дали е налице нарушение на закона. Прокурорът се произнася по случая въз основа на материалите по преписката и при съобразяване на приложимите нормативни правила към момента на произнасянето. Бъдещи несигурни събития или пък настъпили впоследствие промени или изменения няма как да бъдат вземани предвид.

Няма никакво значение за какво престъпление се произнася прокурорът - измама, кражба, набедряване, самоуправство или корупционно поведение. Винаги следва да се анализират наличието на елементите на състава на престъплението, авторът му и вината му. В тази връзка едва ли е

удачно да се коментира вината, ако преди това не се обоснове наличие на изпълнително деяние.

Особеното в настоящия случай е, че се касае за поведение на магистрат. Това обаче не означава, че прокуратурата следва да спести от акта си. Точно обратното, защото в противен случай в обществото може да остане чувство за недосегаемост на определена привилегирована прослойка. Може резонно да се постави въпросът с какво настоящият случай е по-различен от останалите сигнали срещу министри, народни представители, магистрати или пък кмета на града, които често съдържат много по-малко обективни признаци за извършени нарушения, но никой не възразява и дори изисква да бъде направена изчерпателна проверка. С какво се различават актовете на прокуратурата, когато касаят действия по служба на министър, кмет, полицейски служител, следовател, прокурор или съдия? Ясно е, че тяхното поведение може да бъде обект на анализ и оценка от страна на прокуратурата, но това на съдиите не може. Така ли трябва да се разбира? Къде е уредено такова правно основание поведението на съдиите да не бъде оценявано? Имат ли съдиите някакви привилегии, които не са изписани в закона? Как щеше да реагира обществото, ако наблюдаващият прокурор се бе произнесъл, че според него има нарушение на закона, но приема директно, че се касае за обикновена грешка, че няма свързаност на магистрата с осъдения и че това е обичайно произнасяне? Отговорът би следвало да е очевиден - съответният акт щеше да бъде незабавно отменен като необоснован и с преждевременно направени констатации, за които няма доказателства, при което могат да бъдат оставени и съмнения за предубеденост на наблюдаващия прокурор. У подалите сигнала и гражданите като цяло щеше да остане съмнение за прикриване на действията на колега и нежелание на

прокуратурата да разследва корупционно поведение. Това пък по всяка вероятност щеше да доведе до нови атаки срещу прокуратурата, че не може да се справи с корупцията в страната. Отново се набляга на това, че не може да се забрани на произнасящия се, въз основа на дадените му правомощия, да има собствено мнение. Никой не може да забрани на наблюдаващ прокурор да изрази становището и оценката си по разглеждан от него казус. Няма как прокурорът да бъде задължен да хареса или адмирира определен съдебен акт. Демокрацията предполага зачитане мнението на другите членове на обществото.

Ще бъде посочено и това, че няма забрана прокурорът да се произнася във връзка с неприключило производство, макар самите прокурори да избягваме да правим това. Когато прокуратурата е изрично сезирана, има максимални срокове, в които следва да е налице произнасяне. Те включват: срок за разглеждане на сигнала - до 1 месец; срок за проверка - общо до 3 месеца; срок за произнасяне по същество - до 1 месец. В настоящия случай бе направен опит да се изчака произнасянето на СГС по въпроса, което дори е изписано в указанията на постановлението, с което е възложено извършването на проверката. Това е причината проверката да се забави. Акт на СГС щеше да улесни изключително произнасянето на СГП, защото най-малкото нямаше да се налага прокуратурата да прави каквито и да било самостоятелни анализи и заключения. Това не се случи и буквално в края на срока за произнасяне бе постановен акт по същество.

Трябва да поясня и че резултати при изследване наличието на корупционно поведение може да има най-вече ако се действа бързо и във време, близко до момента на деянието. Колкото повече се чака, толкова повече се намалява възможността за събиране на съответни доказателства.

Седмо, наложително е да се разясни същината на функционалния имунитет, защото в последно време се забелязва склонност с тази тема да се спекулира. Най-общо казано, функционалният имунитет предпазва от грешки, непредпазливост и следваща от тяхна лична отговорност на магистрата.

Съгласно чл. 132 от Конституцията на Република България функционалният имунитет няма приложение, когато се касае за умишлено престъпление от общ характер. Реално всички корупционни престъпления са такива, в това число и престъплението по чл. 282 от Наказателния кодекс.

Ето защо, когато със сигнала се навеждат съмнения, че се касае за евентуално извършено престъпление по чл. 282 от НПК, функционалният имунитет е изначално неприложим. Няма да има никакво значение дали сигналът касае магистрат с функционален имунитет или министър, кмет и въобще лице, което не разполага с такъв имунитет. Прокуратурата не прави такава разлика - така, както не прави разлика между отделните граждани.

Смуцаващото в случая е, че прокуратурата едва ли не бива нападена защо не е отчела наличието на функционален имунитет. Означава ли това, че има недосегаем кръг от лица в държавата, които дори не могат да бъдат проверявани за действията си?

На осмо място, трябва да се напомни, че магистратите служат на обществото и следва да задоволяват очакванията му за морал и справедливост. Магистратите не са привилегирован елит, който стои над останалите граждани, а работят в тяхна услуга. За да изпълни тези си задължения, магистратът най-малкото е длъжен да обърне внимание на казуса, който разглежда, и поне да направи опит да обясни с разбираеми за всеки гражданин думи какво е разрешението на проблема съгласно закона, а не с високопарен

стил, който може да бъде разбран от единици висши магистрати и висококвалифицирани юристи. Противното би оставило у гражданите впечатление за чувство на превъзходство от страна на магистратите към тях и пренебрежително отношение.

Магистратът би следвало да се стреми към еднакво прилагане на закона спрямо всички граждани, което включва съобразяване със съдебната практика, особено тази на горестоящите съдилища. Също така е добре магистратът да отчита правата не само на извършителите на престъпления, а на всички граждани, особено тези на пострадалите.

Девето, тъй като магистратите и въобще държавните или общинските органи съществуват, за да са в услуга на обществото, те като цяло са обект на повишено обществено внимание и критика. Точно поради тази причина органите, упражняващи власт, следва да имат по-голяма търпимост към несъгласие с тяхното виждане, подаването на сигнали срещу тях и предприемането на съответни действия от компетентните органи. Не всяка критика представлява посегателство срещу независимостта на българския съд. Прокуратурата на Република България и дори конкретни прокурори от години са подложени на безпрецедентни атаки, като обикновено не се реагира. До момента не е имало реакция с подобен магнитут на проверки на прокуратурата срещу представители на изпълнителната и дори на законодателната власт. Не е имало каквато и да било реакция и на други магистрати, в това число и на съдии, при това от всяко ниво, в това число и от председатели на съдилища, за извършени спрямо тях проверки. Обикновено се отчита, че всеки си върши работата добросъвестно, поради което и няма повод за притеснения. Не става ясно с какво настоящият случай е по-различен от всички останали.

На десето място, може да бъде посочено, че ако дадено лице счита, че е имало неоснователна намеса на прокуратурата спрямо него, може да потърси правата си в производство по ЗОДОВ. Това е установеният ред в страната. В този случай обаче потърпевшият ще следва да докаже по безспорен начин твърденията си. Същевременно решаващият съд ще следва да отчете всички обстоятелства по случая, преди да се произнесе, при което ще бъде взето отношението и на отсрещната страна. Не става ясно защо се придава излишна публичност на такъв казус и каква е истинската цел за подобно действие. Резонно може да бъде поставен въпросът - не се ли манипулира по този начин общественото мнение по бъдещо съдебно производство и как това ще се отрази на безпристрастността на съда?

Коректен въпрос би бил и този дали не се отправя лична нападка към наблюдаващ прокурор, изнасяйки името му в публичното пространство, вместо да се изрази несъгласие с действията на прокуратурата по принцип? В тази връзка може да се посочи, че етиктиране, наричането на нещо или някого с негативни квалификации, за да се предизвика негативна реакция, използването на общи понятия и изрази, без реално съдържание, които се запълват според собствените субективни разбирания, приписването на негативни характеристики на един обект без основания на друг и избирателното представяне на информация са признаци за манипулация и предубеденост.

Свръхреакцията в настоящия случай започва да придобива невиджани размери, при което се призовава едва ли не за нов „народен съд“ и публично търсене на отговорност от антикорупционен прокурор. Подобни действия нямат аналог в държава с претенции да бъде демократична. Макар до момента в новата история на страната да сме ставали свидетели на опити за

публично унижение на прокурори, то все още не се е случвало пред камери да бъде търсено обяснение от който и да било магистрат за постановен от него акт. При това, в случая се касае не за оправдателна присъда по внесен обвинителен акт, не за повдигане на обвинение, не дори за образуване на досъдебно производство, а за постановяване на предварителна проверка.

За финал бих предложил, когато някой опитва да критикува действията на прокуратурата, преди всичко да представя поне някакви гаранции за безпристрастността си. Например, че не е страна по неприключило наказателно производство; че не е сериозно заинтересован от определен казус или че не е изразявал многократно негативно отношение към прокуратурата като цяло или спрямо определен прокурор.

Преди да се приема за абсолютна истина мнението на някого, би следвало да се отчита и експертизата на правещите коментари, доколкото твърденията им намират опора в закона и доколкото те имат реален практически опит в разследването и доказването на корупционни престъпления.

Резонно мога да задам въпроса - дали атаките срещу прокуратурата и персонално срещу мен не се дължат на други наблюдавани от мен дела с висок обществен интерес? Не се ли използва всяка една възможност, колкото и незначителна да е тя, за да се поставят под съмнение способностите и интегритетът на антикорупционен магистрат? Не се ли осъществява по този начин натиск върху прокурор за удобен краен акт по неприключилите наказателни производства, наблюдавани от него? Ако за една проверка има такава реакция, представете си каква би била реакцията при акт по същество по другите казуси?

Това е, което имам да кажа.

Оставям на разположение на членовете на Съвета за въпроси.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Господин Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Колега, все пак Вие сте тук по конкретен казус и ще Ви помоля да навлезете малко в конкретика. Така или иначе, доста информация по тази преписка стана публично известна. Да ни кажете от кого бяхте сезиран, какви действия предприехте, в какви срокове, с какъв акт приключи проверката?

ЙОРДАН ПЕТРОВ: Ще бъде максимално кратък, с няколко изречения.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Без да ми бъде дадена думата, стана неясно (това е моето виждане, тъй като Вие бяхте изключително пространен в изложението си) на този етап докъде е стигнала работата по случая, по който Вие сте наблюдаващ прокурор, като започнете с кратка хронология по проверката. Казахте, че има краен съдебен акт, тоест това ли е... (не довършва)

ГЕРГАНА МУТАФОВА (без включен микрофон): То е проверка.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Точно за проверката питам, да.

ЙОРДАН ПЕТРОВ: Преписката в СГП е образувана на 5 септември 2024 г. по сигнал на сдружение „Ангели на пътя“. Аз съм възложил проверката с акт от 9 септември 2024 г., като срокът за проверка е започнал да тече на 13 септември 2024 г. Впоследствие материалите по извършената проверка са постъпили в прокуратурата на 18 декември 2024 г., произнесъл съм се на 17 януари 2025 г. с акт по същество.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА (без включен микрофон): Който е?

ЙОРДАН ПЕТРОВ: Който е постановление за отказ да се образува досъдебно производство. Този акт не е атакуван.

По правило всеки може да подаде сигнал до горестоящата прокуратура, която да провери правилността на акта и изложените мотиви. Обикновено това се случва по желание на сигналоподателя.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Господин Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Колега, Вие споменахте, че сте извършвали редица други проверки срещу магистрати, като в по-голямата част сте постановявали отказ, без да извършвате предварителна проверка. Правилно ли разбрах?

ЙОРДАН ПЕТРОВ: Точно така.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Какво наложи в конкретния случай извършаването на предварителна проверка, на кого я възложихте и какви факти и обстоятелства изяснявахте?

ЙОРДАН ПЕТРОВ: В изложението си обясних подробно какво е било налице, за да счита, че има основания да възложи проверка. Най-общо казано, това е необяснимо грубо нарушение на материалния закон. В този случай при проверката се установява дали съдията по някакъв начин е свързан с осъденото лице. Указанията, които конкретно са били, са да се установи именно това - връзка на съдията с лицето. Няма друга причина. Буквално мотивирана е необходимостта от назначаване на проверка, че следва да се установи дали поведението на съдията не е мотивирано от нещо различно, освен от правилното приложение на Конституцията, и в тази връзка следва да бъдат извършени съответни оперативно-издирвателни мероприятия. Доколкото се касае за корупционно престъпление, проверката може да бъде възложена само на КПК.

Държа да отбележа, че на по-късен етап, буквално след завършване на проверката и изпращането на материалите в прокуратурата, до мен достигна информация, че съдията винаги се

е произнасял така, поради което и незабавно бяха изискани съответни актове, за да бъде доказана тази теза, което щеше да бъде категоричен мотив за оневиняването на съдията. Това е всъщност единствената причина да бъдат изискани други актове на съдията. От акта ми е видно, че те не са коментирани въобще по същество, а единственото, за което са били необходими, е да се установи, че съдията винаги се е произнасял по този начин. Тоест не се касае за инцидентно произнасяне, при което са били променени мотивите на съда и начина му на произнасяне.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Моят въпрос беше точно в тази насока, защото Вие в първоначалното си изложение заявихте пред нас, че в хода на предварителната проверка сте си поставили като предмет на изясняване и факта дали има еднотипно произнасяне от съдията по подобни случаи. Тоест Вие тази информация в хода на предварителната проверка, или в хода на проверката по случая, да съм по-конкретна и издържана, Вие такава информацията сте нямали и не сте я получили преди постановяването на акта по същество. Получили сте я след това, така ли да го разбирам?

ЙОРДАН ПЕТРОВ: Точно така.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Всъщност Вие можехте ли тази информация, за която току-що споделихте, че е събрана, да я съберете, без да извършите предварителна проверка? Фактически това е същината на въпроса. Тя беше ли Ви известна, преди да се извърши предварителната проверка?

ЙОРДАН ПЕТРОВ: Не, тази информация не ми беше известна предварително. Точно затова се проверява дали се касае за инцидентно произнасяне, тоест за произнасяне в този смисъл само по този казус. Информацията постъпи в по-късен момент, за това е и видно. Документите са изискани в моя срок за произнасяне, не са били част от сигнала, такива неща нямаше преди това.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Други въпроси, колеги?

Господин Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Отново да повторите - Вие след приключване на преписката и постановяване на отказ публично оповестявали ли сте на някого Вашето произнасяне и прокуратурата правила ли го е?

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Не, това не е правено!

СТЕФАН ПЕТРОВ: Да благодарим на колегата Петров.

Ако имате нещо допълнително да кажете?

Благодаря Ви!

Пожелаваме Ви приятен ден и успешна работа!

(Йордан Петров излиза от залата)

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, изказвания във връзка с изслушването не двамата колеги - Николаев и Петров?

Госпожо Чапкънова, заповядайте.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви! Колеги, след като внимателно изслушах и двамата колеги, считам, че въпросът трябва да бъде поставен на дискусия пред нас, като моето лично отношение е, че в конкретния случай сме изправени пред пореден такъв на накърняване авторитета на Прокуратурата на Република България, както и опит за упражняване на натиск върху наблюдаващите прокурори и формиране на конкретно, така да се каже, вътрешно убеждение, което в никакъв случай не почива на фактите и обстоятелствата.

Колеги, считам, че в конкретния случай Прокурорската колегия трябва да вземе отношение в съответствие с приетия от нас Механизъм или процедура за публична реакция на същата в случай на засягане на независимостта и доброто име на прокурори и

следователи, който беше одобрен с Решение на Прокурорската колегия по Протокол № 9/20.03.2019 г.

Ние многократно сме считали и сме настоявали, че установените стандарти за защита независимостта на магистратите следва да бъдат спазвани от всеки един от тях. Органите на съдебната власт от години функционират вече в условията на стрес-теста на законодателни промени, на опитите за пряка намеса в тяхната независимост и интегритет, както и на пристрастна и неточна преценка относно резултатите от тяхната дейност и по-скоро изкривяване на тази преценка.

В българската правораздавателна система е установен институционален контрол на съдебните решения, в частност и на авторите, които постановяват - прокурорите, и случващото се в публичното пространство през последните дни за мен несъмнено представлява въздействие, опит за натиск върху определени магистрати и по-конкретно бих казала върху определени прокурори.

Моето лично становище е, че не бива да си затваряме очите, а следва да изразим своята позиция относно случващото се, като тази позиция предлагам да бъде оформена в нарочен писмен акт, който да бъде представен на вниманието на обществеността и на медиите, и същият да бъде публично оповестен на сайта на Висшия съдебен съвет.

Това е личното ми становище, като предлагам да го обсъдим и в случай, че има несъгласие, евентуално да преценим как да действваме в този конкретен случай, за който днес всъщност изслушахме двамата колеги.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Други изказвания?

Госпожо Мутафова, заповядайте.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Колеги, аз се присъединявам към казаното от г-жа Чапкънова и смятам, че е редно Прокурорската

колегия да изрази становището именно като колегия на прокурорите в този Висш съдебен съвет. Не възразявам да бъде оформено като официална позиция, която ние след заседанието да обсъдим и да приемем.

Искам обаче тук в това заседание, след изслушването на двамата прокурори, наблюдаващият прокурор по наказателното производство във връзка с престъплението, извършено първоначално и станало обект на последващи коментари относно отнемането на лекия автомобил, така и прокурорът от Градската прокуратура, който е извършил проверка по сигнал от сдружение „Ангели на пътя“. Слушах много внимателно двамата колеги и през последната седмица направих опит, вероятно неуспешен, да прочета всичката помия, която се изля срещу колегите прокурори от Районна и Градската прокуратура. Адмирирам две, не искам въобще да цитирам за какви национални мракобесия, натиск и за какво ли друго не ставало въпрос, искам да адмирирам обаче две позиции, които получихме във Висшия съдебен съвет, които намирам за много професионално написани, които бяха в началото на така разразилия се скандал, постъпили в Съвета, които бяха смачкани и заринати, натрупани отгоре върху тях множество други вече конкретни, лични нападки върху прокурора от Градската прокуратура с определения, квалификации и други подобни както непрофесионални, така и прекомерни изложения, а в позицията на Висшия адвокатски съвет и в позицията на Съюза на съдиите, и в двете позиции се поставят много конкретни и ясни, които Висшият съдебен съвет както Прокурорската колегия, така може би и Съдийската колегия, ако реши да изслуша съдия Петров, трябва да изясни. Затова аз ще кажа моето мнение по поставените от колегите адвокати и съдии в техните официални позиции въпроси, защото смятам, че това е важно и надявам се някой да го отрази или поне

някой от тези, които ни слушат, да го чуе какво днес всъщност е било изяснено.

Първият въпрос, който беше поставен и който днес намери своето разяснение, е въпросът какъв е бил сигналът на неправителствените организации, съдържал ли е искания за проверка по конкретни данни за престъпление, бил ли е общ, анонимен и т.н.?

В конкретни медии, няма да цитирам, за да не правя реклама, беше абсолютно невярно посочено, че в сигнала не се иска извършване на проверка за извършено престъпление от общ характер, а се било изразявало общо и бланкетно несъгласие с решението на съда по чл. 306 от НПК, а именно произнасяне за неотнемане на автомобила на лицето, което е карало в пияно състояние, за което има вече постановена присъда, влязла в сила. Не е така! В няколко правни сайтове има линкове, в които може да се отвори сигналът и да се прочете конкретно, че неправителствената организация „Ангели на пътя“ иска проверка спрямо съдията, постановил този акт за извършено престъпление от общ характер по чл. 288 от НК и е посочен цитиран текст от закона. Първа невярна и основна информация, която беше тиражирана. С този сигнал не се изразява общо съгласие или възмущение от актовете, за които се иска извършване на проверка и това днес пред нас колегата от Градската прокуратура много обстойно го коментира.

На следващо място, се сочи неправомерност от страна на прокурора от Градската прокуратура, който е назначил извършването на предварителна проверка, едва ли не си е позволил тази проверка да я възложи на Комисията за противодействие на корупцията. Много добре разбирам, че определени журналисти, които са със значително по-добри правни

знания от средните за страната, много добре знаят, а и те се консултират с юристи, че проверките, които се извършват спрямо магистрати по силата на закона, който регламентира дейността на Комисията за противодействие на корупцията, се извършват именно от тази комисия и те не могат да бъдат възложени на друг, а както обясни и колегата магистрат, че в случая не е било налице основание той да извършва лична проверка и това би довело сигурно до още по-голям скандал да сменя обяснения от лица или да събира документи, касаещи дейността на съдия. Така че той не е имало каквато и да е друга възможност освен да възложи предварителната проверка на този орган, който е законно определен да проверява магистрати.

На следващо място, защо е възложил предварителна проверка? Не стана категорично ясно пред нас, а и ние зададохме допълнителни въпроси в тази насока на прокурора от Градската прокуратура, как биха могли да се съберат данните, които са били необходими, за да се постанови отказ да се образува досъдебно производство, без да се извърши проверка, колеги? Това е повече от ясно и според мен, дори и на журналисти, които не са в сегмента, пишещ за съдебната реформа или пишещ въобще за съдебната система, че не могат да се направят едни изводи в каквато и да е друга посока с едно постановление на прокурор, в случай че той няма събрани данни, които да го наведат в едната или в другата посока. Как би могъл прокурорът да знае дали съдията инцидентно или не инцидентно се произнася по този начин, игнорирайки материалния закон, ако не изиска актовете на този съдия за тези конкретни деяния, когато се е произнасял? Естествено, че прилагането на инцидентния конституционен контрол, който е извършил съдията, е било предмет не на този сигнал от неправителствената организация „Ангели на пътя“ и прокурорът е

следвало да прецени дали е налице или не е налице конкретна връзка, която е нерегламентирана между съдията и лицето, за което се иска да се провери защо не е отнет автомобила му. Именно по тази причина аз не виждам вариант, в който би могъл да се произнесе, без да се извърши проверка.

На следващо място, какво е било съдържанието на крайния прокурорски акт и постановлението за отказ да се образува досъдебно производство, фактологията, която е съдържала, да си изясни, правните изводи и доказателствата по преписката, днес пред нас прокурорът ясно и категорично обясни и разясни, и разказа своите правни изводи на какво се дължали, на какви събрани материали. Мисля, че това са действително и реално юридическите въпроси, които следваха да бъдат зададени, юридическите въпроси, чийто отговор трябваше да се намери в Прокурорската колегия, за да стане ясно този урок по мракобесие, както беше наричан постановлението и работата на прокурора от Градската прокуратура какво всъщност представлява и натискът, който се оказва върху прокурора, дали действително не е във връзка с други наблюдавани от него досъдебни производства и проверки.

Това е моето мнение. Иначе се присъединявам към казаното от колежата Чапкънова, така започнах и изложението си.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Други изказвания?

Господин Дамянов, заповядайте.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз съм съгласен с изказаното от колегите, но искам да посоча един аспект от всичко това, което се случва, който може би не беше засегнат от никого или може да не интересува никого.

Значи, базисният въпрос, може би който стоеше тук, е дали при всеки сигнал срещу магистрат следва да се извършва проверка и колежата отговори защо в настоящия случай е извършил

предварителна проверка, тъй като практиката със своя акт колегата от Районния съд не е приложил норма.

Да кажем - колегата Петров, съобразно заключението от извършената проверка, не е извършил престъпление и е отказано образуване на производство. Може би колегата да е прав по отношение на тази норма, но това ще го реши Конституционният съд. Въпросът е, че в Софийския районен съд има различна практика по отношение на приложението на тази норма и българските граждани - подсъдими, съответно осъдени, не са третираны еднакво - по отношение на едни от тях се отнемат превозните средства, по отношение на други не се отнемат. Това е проблем, защото върховенството на закона означава той да се прилага еднакво при сходни, идентични случаи. Това е основният въпрос, който следва да се разисква по-нататък било от законодателя, било от юридическата общност, защото излиза, че ако, образно казано, имате късмета да се паднете при колегата Петров, няма да Ви отнемат автомобила, при останалите ще Ви го отнемат. Това не е равно третиране пред закона на българските граждани.

Благодаря Ви!

СТЕФАН ПЕТРОВ: Други изказвания, колеги?

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Колеги, аз много внимателно слушах и мен всъщност ме тревожи още един аспект от всичко случващо се, и по-скоро фактът защо в конкретния случай един спор във връзка с приложение на правото се превърна в една междуинституционална борба и война. Мисля, че не бива да допускаме такива случаи занапред и не бива по този начин да даваме основа и почва на политиците да се упражняват на наш гръб и да използват именно такива конкретни спорове по приложението

на правото в техен интерес и за политически цели. За мен това също е най-притеснителното от цялата създадена се ситуация.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Други изказвания, колеги? Не виждам.

Тогава ще подложа предложението на г-жа Чапкънова Прокурорската колегия аз предлагам още днес, следобед, да изрази позиция по изслушването на двамата колеги.

Който е съгласен Прокурорската колегия да изрази позиция по изслушването на колегите Петров и Николаев, моля да гласува.

9 „за“. Приема се, ще изразим позиция по този случай.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

13. ОТНОСНО: Изслушване на Йордан Петров - прокурор в Софийска градска прокуратура, и Николай Николаев - прокурор в Софийска районна прокуратура, във връзка с въпроса, повдигнат от Мирослав Петров - съдия в Софийски районен съд, за извършена по отношение на него проверка

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

13.1. Изслуша Йордан Петров - прокурор в Софийска градска прокуратура, и Николай Николаев - прокурор в Софийска районна прокуратура, във връзка с въпроса, повдигнат от Мирослав Петров - съдия в Софийски районен съд, за извършвана по отношение на него проверка.

13.2. Изразява позиция по изслушването на Йордан Петров – прокурор в Софийска градска прокуратура, и Николай Николаев – прокурор в Софийска районна прокуратура.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Преминаваме към основния дневен ред на Прокурорската колегия.

Точка 1 е произнасяне по определение на дисциплинарен състав.

Моля да закрием мониторите.

(камерите са изключени)

(камерите са включени)

СТЕФАН ПЕТРОВ: По точка 1 от дневния ред Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет взе решение да присъедини дисциплинарно дело № 1/2025 г. към дисциплинарно дело № 8/2024 г., двете по описа на Прокурорската колегия на ВСС, образувани срещу Димитър Франтишек Петров - прокурор в Софийска градска прокуратура, за извършени от него дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 3, т.т. 1, 2 и 4 от ЗСВ, за разглеждане в едно общо производство, което да продължи по дисциплинарно дело № 8/2024 г.

Преминаваме към точка 2 от дневния ред. Това е обобщен отчет на комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“. Ние сме се запознали с отчета.

Господин Иванов, заповядайте.

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Благодаря! Отчетът е на Вашето внимание. Той беше приет на заседание на комисия „Дисциплинарна дейност“ и отразява нашата дейност в сферата на дисциплинарните производства и търсенето на дисциплинарна отговорност през изтеклата 2024 г.

Само ще маркирам няколко основни неща. Безспорно е, че имаме в пъти увеличена дейност. Това го виждаме всички, тъй

като няма и седмица без да имаме по няколко дисциплинарни дела, така беше и вчера, така беше и онзи ден. По почти всички показатели сме завишени и повишаване на качеството. Примерно ще кажа най-важният - през изтеклата година сме се произнесли и сме решили общо 20 дисциплинарни дела. За сравнение през изтеклите предходните 3 години (2021, 2022 и 2023) сме решили общо 14 и във Върховния административен съд са приключили с влезли в сила решения 3 дела, като и трите са в наша полза,. Това са най-важните показатели.

В заключение предлагам да приемем за сведение Обобщения отчет на комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ към Прокурорската колегия.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Благодаря, г-н Иванов! Има ли изказвания, колеги? Не виждам.

Който е съгласен с предложението на Дисциплинарната комисия да приемем за сведение Обобщения отчет на комисията, моля да гласува.

7 „за“. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

2. ОТНОСНО: Обобщен отчет на комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към ВСС“ към прокурорската колегия на ВСС относно образуваните дисциплинарни производства срещу прокурори и следователи и наложените дисциплинарни наказания по чл. 308, ал.1 от ЗСВ за периода от 01.01.2024 г. – 31.12.2024 г.

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПРИЕМА за сведение Обобщения отчет на комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към Висшия съдебен съвет“ към Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет относно образуваните дисциплинарни производства срещу прокурори и следователи и наложените дисциплинарни наказания по чл. 308, ал. 1 от ЗСВ за периода 01.01.2024 г. – 31.12.2024 г.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Преминаваме към следващите точки от дневния ред. Те са на Комисията по атестирането и конкурсите.

Господин Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Точка 3, колеги. С решение на Прокурорската колегия от 30.11.2022 г. беше обявен конкурс за първоначално назначаване и заемане на 28 свободни длъжности „прокурор“ в районните прокуратури. Беше сформирана конкурсна комисия, беше проведена процедурата, но ние с наше решение решихме, че конкурсната процедура е опорочена и конкурсът трябва да се върне от фазата, където тя е опорочена, а именно - от съставянето на казусите за писмения изпит.

Решението ни беше обжалвано пред Върховния административен съд. Той потвърди нашата правота.

Същевременно, от обявяването на конкурса до днес изминаха повече от две години и четири месеца, ако не се лъжа, при което има промяна по отношение на кадровата обеспеченост в районните прокуратури. По отношение на 8 от тях се наблюдава увеличение на натовареността, а по отношение на 5 от органите, които бяха обявени за заемане - намаляване на натовареността, което показва, че планирането, което тогава сме направили, днес не е актуално. Поради това аз Ви предлагам следния диспозитив:

Прекратява обявения с решение на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 44/30.11.2022 г. конкурс за първоначално назначаване и заемане на 28 (двадесет и осем) длъжности „прокурор“ в районните прокуратури.

Следващият диспозитив: Решението по т. 3.1 може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му съгласно чл. 56 и глава 10, раздел IV от АПК.

Ако Прокурорската колегия подкрепи и приеме този диспозитив, ще Ви предлага съответно в точки 11 и 12 обявяване на нов конкурс за районните прокуратури, който ще отрази реалното състояние към настоящия момент.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, изказвания по предложението на Комисията по атестирането и конкурсите? Не виждам.

Който е съгласен с предложените два диспозитива по т. 3 от дневния ред, моля да гласува!

7 гласа „за“. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

3. ОТНОСНО: Влязло в сила Решение № 12291 от 13.11.2024 г. по адм. дело № 7078/2023 г. по описа на Върховния административен съд във връзка с конкурса за първоначално назначаване на длъжност „прокурор“ в районните прокуратури, обявен с решение на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 44/30.11.2022 г. (обн. В ДВ бр. № 96/02.12.2022 г.)

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

3.1. ПРЕКРАТЯВА обявения, с решение на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол №

44/30.11.2022 г., т. 1 (обн. в ДВ, бр. 96/02.12.2022 г.), конкурс за първоначално назначаване и заемане на 28 (двадесет и осем) длъжности „прокурор“ в районните прокуратури.

3.2. Решението по т. 3.1. може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му, съгласно чл. 56 и глава 10, раздел IV от АПК.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Преминаваме към следващите точки от дневния ред.

Господин Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: По-скоро е точка 11 и за да имаме логическа последователност, точки 11 и 12 ще Ви докладвам.

Както посочих, имаме ново актуално състояние в районните прокуратури, като към настоящия момент имаме 77 свободни длъжности и след анализ на нуждите от обезпечаване на младши прокурори, преназначаване на административни ръководители, Комисията по атестирането и конкурсите прецени, че 30 от тези свободни длъжности могат да бъдат определени за заемане чрез конкурс за първоначално назначаване. Поради това Ви предлагам следния диспозитив:

Обявява, на основание чл. 189, ал. 1, във връзка с чл. 190 и чл. 178, ал. 3 от ЗСВ, 77 (седемдесет и седем) свободни длъжности „прокурор“ в районните прокуратури, както следва: Благоевград - 5 длъжности; Враца - 1; Кюстендил - 4; Монтана - 3; Елин Пелин - 1; Костинброд - 2; Софийска районна прокуратура - 5; Пловдив - 4; Пазарджик - 2; Стара Загора - 3; Хасково - 3; Кърджали - 2; Смолян - 3; Велико Търново - 2; Габрово - 1; Русе - 4; Ловеч - 1; Варна - 1; Добрич - 4; Шумен - 3; Търговище - 3; Силистра - 1; Бургас - 16; Сливен - 2; Ямбол - 1.

Следващ диспозитив. Определя, на основание чл. 178, ал. 1 и ал. 2 от ЗСВ, 30 (тридесет) свободни длъжности „прокурор“, които да се заемат чрез конкурс за първоначално назначаване, както следва: Благоевград - 3 свободни длъжности; Враца - 1 свободна длъжност; Кюстендил - 3 свободни длъжности; Монтана - 2 свободни длъжности; Софийска районна прокуратура - 2 свободни длъжности; Пазарджик - 1 свободна длъжност; Стара Загора - 1 свободна длъжност; Кърджали - 1 свободна длъжност; Смолян - 2 свободни длъжности; Велико Търново - 1 свободна длъжност; Русе - 1 свободна длъжност; Ловеч - 1 свободна длъжност; Добрич - 1 свободна длъжност; Шумен - 1 свободна длъжност; Търговище - 1 свободна длъжност; Силистра - 1 свободна длъжност; Бургас - 6 свободни длъжности; Ямбол - 1 свободна длъжност.

Следващ диспозитив. Решението по т. 11.2 да се обнародва в „Държавен вестник“, да се публикува в един централен всекидневник и на интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

И точка 12. Първи диспозитив. Обявява, на основание чл. 180, ал. 1 и чл. 178, ал. 1 от ЗСВ, конкурс за първоначално назначаване и заемане на 30 свободни длъжности „прокурор“ в районните прокуратури, както следва: Благоевград - 3; Враца - 1; Кюстендил - 3; Монтана - 2; Софийска районна прокуратура - 2; Пазарджик - 1; Стара Загора - 1; Кърджали - 1; Смолян - 2; Велико Търново - 1; Русе - 1; Ловеч - 1; Добрич - 1; Шумен - 1; Търговище - 1; Силистра - 1; Бургас - 6, и Районна прокуратура-Ямбол.

Следващ диспозитив. На основание чл. 181, ал. 2 и ал. 4 от ЗСВ и чл. 11, ал. 1 от Наредба № 1 за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, кандидатите подават писмено заявление за

участие в конкурса по образец, утвърден от Пленума на Висшия съдебен съвет, в 14-дневен срок от датата на обнародването на обявата в „Държавен вестник“. Заявленията и приложенията към тях документи се подават лично от кандидата или от писмено упълномощен негов представител на съответните адреси на Висшия съдебен съвет и по електронен път. Следва описание на документите в процедурата.

Следваща точка. Конкурсът да се проведе от конкурсна комисия на два етапа - писмен и устен изпит по реда на чл. 184 от Закона за съдебната власт.

Следващ диспозитив. Датата, часът и мястото на провеждане на писмения изпит допълнително да се обнародват в „Държавен вестник“, да се публикуват в един централен всекидневник, както и на интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

Следващ диспозитив. Устният изпит да се проведе по график и на места, определени от конкурсната комисия.

Следващ диспозитив. Информацията относно етапа на конкурсната процедура да се публикува на интернет страницата на Висшия съдебен съвет, съгласно правилата на чл. 5 от Регламент 2016/679 и на Закона за защита на личните данни.

Следващ диспозитив - 12.7. Възлага на главния секретар на Висшия съдебен съвет да организира техническата процедура по провеждането на конкурса.

И следващ диспозитив. Решението да се обнародва в „Държавен вестник“, да се публикува в един централен всекидневник, както и на интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, изказвания по точки 11 и 12?
Не виждам.

Който е съгласен с предложените диспозитиви, моля да гласува!

8 гласа „за“. Приемат се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка анблок по т.т. 11 и 12)

11. ОТНОСНО: Обявяване на свободните длъжности „прокурор“ в районните прокуратури и определяне на длъжностите „прокурор“ в районните прокуратури, които да се заемат чрез конкурс за първоначално назначаване

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11.1. ОБЯВЯВА, на основание чл. 189, ал. 1, във връзка с чл. 190 и чл. 178, ал. 3 от ЗСВ, **77 (седемдесет и седем) свободни длъжности „прокурор“** в районните прокуратури, както следва:

- Районна прокуратура - Благоевград – 5 (пет) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Враца – 1 (една) свободна длъжност;
- Районна прокуратура - Кюстендил – 4 (четири) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Монтана – 3 (три) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Елин Пелин – 1 (една) свободна длъжност;
- Районна прокуратура - Костинброд – 2 (две) свободни длъжности;

- Софийска районна прокуратура – 5 (пет) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Пловдив – 4 (четири) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Пазарджик – 2 (две) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Стара Загора – 3 (три) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Хасково – 3 (три) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Кърджали – 2 (две) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Смолян – 3 (три) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Велико Търново – 2 (две) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Габрово – 1 (една) свободна длъжност;
- Районна прокуратура - Русе – 4 (четири) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Ловеч – 1 (една) свободна длъжност;
- Районна прокуратура - Варна – 1 (една) свободна длъжност;
- Районна прокуратура - Добрич – 4 (четири) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Шумен – 3 (три) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Търговище – 3 (три) свободни длъжности;

- Районна прокуратура - Силистра – 1 (една) свободна длъжност;
- Районна прокуратура - Бургас – 16 (шестнадесет) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Сливен – 2 (две) свободни длъжности;
- Районна прокуратура - Ямбол – 1 (една) свободна длъжност.

11.2. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 178, ал. 1 и ал. 2 от ЗСВ, **30 (тридесет) свободни длъжности „прокурор“**, които да се заемат **чрез конкурс за първоначално назначаване в районните прокуратури**, както следва:

- Районна прокуратура - Благоевград – 3 (три) свободни длъжности „прокурор“;
- Районна прокуратура - Враца – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Кюстендил – 3 (три) свободни длъжности „прокурор“;
- Районна прокуратура - Монтана – 2 (две) свободни длъжности „прокурор“;
- Софийска районна прокуратура – 2 (две) свободни длъжности „прокурор“;
- Районна прокуратура - Пазарджик – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Стара Загора – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Кърджали – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;

- Районна прокуратура - Смолян – 2 (две) свободни длъжности „прокурор“;
- Районна прокуратура - Велико Търново – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Русе – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Ловеч – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Добрич – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Шумен – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Търговище – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Силистра – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Бургас – 6 (шест) свободни длъжности „прокурор“;
- Районна прокуратура - Ямбол – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“.

11.3. Решението по т. 11.2. да се обнародва в „Държавен вестник“, публикува в един централен всекидневник и на интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

12. ОТНОСНО: Обявяване на конкурс за първоначално назначаване и заемане 30 (тридесет) свободни длъжности „прокурор“ в районните прокуратури

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

12.1. ОБЯВЯВА, на основание чл. 180, ал. 1 и чл. 178, ал. 1, от ЗСВ, **КОНКУРС** за първоначално назначаване и заемане на **30 (тридесет) свободни длъжности „прокурор“ в районните прокуратури**, както следва:

- Районна прокуратура - Благоевград – 3 (три) свободни длъжности „прокурор“;

- Районна прокуратура - Враца – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;

- Районна прокуратура - Кюстендил – 3 (три) свободни длъжности „прокурор“;

- Районна прокуратура - Монтана – 2 (две) свободни длъжности „прокурор“;

- Софийска районна прокуратура – 2 (две) свободни длъжности „прокурор“;

- Районна прокуратура - Пазарджик – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;

- Районна прокуратура - Стара Загора – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;

- Районна прокуратура - Кърджали – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;

- Районна прокуратура - Смолян – 2 (две) свободни длъжности „прокурор“;

- Районна прокуратура - Велико Търново – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;

- Районна прокуратура - Русе – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;

- Районна прокуратура - Ловеч – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;

- Районна прокуратура - Добрич – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Шумен – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Търговище – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Силистра – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“;
- Районна прокуратура - Бургас – 6 (шест) свободни длъжности „прокурор“;
- Районна прокуратура - Ямбол – 1 (една) свободна длъжност „прокурор“.

12.2. На основание чл. 181, ал. 2 и ал. 4 от ЗСВ и чл. 11, ал. 1 от Наредба № 1 от 9 февруари 2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, кандидатите подават писмено заявление за участие в конкурса по образец, утвърден от Пленума на Висшия съдебен съвет, в 14-дневен срок от датата на обнародването на обявата в „Държавен вестник“. Заявленията и приложените към тях документи се подават: **лично от кандидата или от писмено упълномощен негов представител** в администрацията на Висшия съдебен съвет - гр. София, ул. „Екзарх Йосиф“ № 12; **по електронен път** с квалифициран електронен подпис на официалния имейл адрес -vss@vss.justice.bg; **чрез лицензиран пощенски оператор** на официалния адрес на Висшия съдебен съвет (гр. София, ул. „Екзарх Йосиф“ № 12).

При подаване на заявлението по пощата, определяща е датата на пощенското клеймо (датно клеймо) при изпращането. Заявления, подадени след срока, не се разглеждат.

Към заявлението се прилагат следните документи:

1. подробна автобиография, подписана от кандидата;
2. нотариално заверено копие от диплома за завършено висше образование по специалността „Право“; завършилите висше образование в чуждестранно висше учебно заведение представят диплома, легализирана и призната от МОН и приравнена към шестобалната система;
3. нотариално заверено копие от удостоверение за придобита юридическа правоспособност;
4. медицинско удостоверение, издадено в резултат на извършен медицински преглед, че лицето не страда от психическо заболяване;
5. нотариално заверено копие от трудова/служебна и/или осигурителна книжка или друг документ, удостоверяващ съответен стаж по чл. 164 от ЗСВ за длъжността;
6. декларация за българско гражданство по чл. 162 от ЗСВ, по образец;
7. попълнен въпросник по образец, изготвен от Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, във връзка с притежаваните от кандидата нравствени качества;
8. мотивационно писмо;
9. други документи, които по преценка на кандидата имат отношение към професионалните или нравствените му качества.

12.3. Конкурсът да се проведе от конкурсна комисия на два етапа - писмен и устен изпит по реда на чл. 184 от Закона за съдебната власт.

12.4. Датата, часа и мястото на провеждане на писмения изпит допълнително да се обнародва в „Държавен вестник“, публикува в един централен всекидневник, както и на интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

12.5. Устният изпит да се проведе по график и на места определени от конкурсната комисия.

12.6. Информацията относно етапа на конкурсната процедура да се публикува на интернет страницата на Висшия съдебен съвет, съгласно правилата на чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679 и на Закона за защита на личните данни.

12.7. Възлага на главния секретар на ВСС да организира техническата процедура по провеждането на конкурса.

12.8. Решението да се обнародва в „Държавен вестник“, публикува в един централен всекидневник, както и на интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Преминаваме към следващите точки от дневния ред - от т. 4 до т. 10.

Господин Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Само да уточня нещо за кандидатите в конкурса, който обявихме. С оглед прекратения преди това конкурс, ако те желаят да ползват част от документите, които са подали в предходния конкурс, могат да го направят. Наред с искането за връщане на тези документи, трябва да подадат и отказ за участие в конкурса, тъй като хипотетично е възможно решението за прекратяване да бъде обжалвано пред Върховния административен съд.

Казвам го за сведение. Ще има такова съобщение и на сайта на Висшия съдебен съвет. Само за процесуална прецизност да посоча, че точки 11 и 12 аз докладвах, но не ги бяхме включили в дневния ред, така че да се има предвид, че съобразно гласуванията са включени в него.

Точка 4. Остава без уважение молбата от Виолета Здравкова Ангелова - прокурор в Районна прокуратура-Бургас, за откриване на процедура по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ и назначаването ѝ от Районна прокуратура-Бургас в Софийска районна прокуратура.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от днес.

Точка 5. Поощрява Милена Тунчева Неделчева - прокурор Районна прокуратура-Варна, с ранг „прокурор във ВКП“, с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен“ за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните си задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове.

Точка 5.2. Възлага на дирекция „Международна дейност и протокол“ организацията по поканата с оглед връчване на отличието на последното заседание на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет през м. февруари 2025 г.

Точка 6. Освобождава Милена Тунчева Неделчева от заеманата длъжност „прокурор“ в Районна прокуратура-Варна, считано от 24.02.2025 г.

Точка 7. Одобрява кандидатурата за участие в процедурата на Европейската служба за външна дейност за подбор на командировани експерти по трета Заявка за принос към съветническата мисия на Европейския съюз за реформа в сектора на гражданската сигурност в Украйна за 2024 г., за вакантна позиция „Старши съветник по наказателно преследване на международни престъпления“, на следния кандидат:

- Александър Цанков Михайлов - прокурор в Районна прокуратура-Пловдив.

Следващ диспозитив. Възлага на дирекция „Международна дейност и протокол“ в администрацията на Висшия съдебен съвет да изпрати формуляра на одобрения кандидат по електронен път до дирекция „Човешки ресурси“ в Министерството на външните работи за препращането му по съответния ред.

Точка 8. Провежда извънредно атестиране на Стела Стоянова Илиева - следовател в Окръжен следствен отдел в Окръжна прокуратура-Силистра.

Второ. Приема комплексна оценка от атестирането „много добра“.

Точка 9. Провежда извънредно атестиране на Теменужка Димитрова Атанасова-Хаджитанева - следовател в Следствения отдел в Окръжна прокуратура-Велико Търново.

Следващ диспозитив. Приема комплексна оценка от атестирането „много добра“ на Теменужка Димитрова Атанасова-Хаджитанева - следовател в Следствения отдел в Окръжна прокуратура-Велико Търново.

Точка 10. Повишава, на основание чл. 234 от ЗСВ, Валентина Дикова Дачева - прокурор в Софийска районна прокуратура, с ранг „прокурор в АП“, на място в по-горен ранг „прокурор във ВКП“, считано от датата на вземане на решението.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, изказвания по точките от 4 до 10 включително? Не виждам.

Който е съгласен с предложените диспозитиви, моля да гласува!

8 гласа „за“. Приемат се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка анблок по т.т. 4 - 10 включително)

4. ОТНОСНО: Молба от магистрат, за откриване на процедура за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Виолета Здравкова Ангелова – прокурор в Районна прокуратура - Бургас, за откриване на процедура по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ и преназначаването ѝ от Районна прокуратура - Бургас в Софийска районна прокуратура.

4.2. Решението по т. 4.1. може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.1. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, б. „б“ от ЗСВ, във връзка с чл. 304, ал. 1 от ЗСВ, Милена Тунчева Неделчева – прокурор Районна прокуратура - Варна, с ранг „прокурор във ВКП“, с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен“ за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните си задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове.

5.2 ВЪЗЛАГА на дирекция „Международна дейност и протокол“ организацията по поканата, с оглед връчване на отличието на последното заседание на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет през месец февруари 2025 г.

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 160, във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Милена Тунчева Неделчева от заеманата длъжност „прокурор“ в Районна прокуратура - Варна, с ранг „прокурор във ВКП“, считано от 24.02.2025 г.

7. ОТНОСНО: Проект на решение по кандидатура на прокурор за участие в процедура на Европейската служба за външна дейност за подбор на командировани експерти по трета Заявка за принос към съветническата мисия на ЕС за реформа в сектора на гражданската сигурност в Украйна (EUAM Ukraine) за 2024 г., с краен срок за изпращане на кандидатурите в Министерството на външните работи (МВнР) – 06.02.2025 г.

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7.1. ОДОБРЯВА кандидатурата за участие в процедурата на Европейската служба за външна дейност за подбор на командировани експерти по трета Заявка за принос към съветническата мисия на ЕС за реформа в сектора на гражданската сигурност в Украйна (EUAM Ukraine) за 2024 г., за вакантна позиция „Старши съветник по наказателно преследване на международни престъпления“ (Senior Adviser on Prosecution of International Crimes), на следния кандидат:

- Александър Цанков Михайлов – прокурор в Районна прокуратура - Пловдив.

7.2. ВЪЗЛАГА на дирекция „Международна дейност и протокол“ в администрацията на Висшия съдебен съвет да изпрати формуляра на одобрения кандидат по електронен път до дирекция „Човешки ресурси“ в Министерство на външните работи за препращането му по съответния ред.

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във вр. чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Стела Стоянова Илиева – следовател в Окръжен следствен отдел в Окръжна прокуратура - Силистра.

8.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Стела Стоянова Илиева – следовател в Окръжен следствен отдел в Окръжна прокуратура - Силистра.

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

9.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във вр. чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Теменужка Димитрова Атанасова-Хаджитанева – следовател в Окръжен следствен отдел в Окръжна прокуратура - Велико Търново.

9.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Теменужка

Димитрова Атанасова-Хаджитанева – следовател в Окръжен следствен отдел в Окръжна прокуратура - Велико Търново.

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

10. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Валентина Дикова Дачева – прокурор в Софийска районна прокуратура, с ранг „прокурор в АП“, на място в по-горен ранг „прокурор във ВКП“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

СТЕФАН ПЕТРОВ: С това изчерпахме дневния ред. Закривам заседанието на Прокурорската колегия.

Пожелавам Ви здраве и успех!

Закриване на заседанието - 12.40 ч.

Стенографи:

Зорница Божкова

Катя Симова

(Изготвен на 07.02.2025 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

СТЕФАН ПЕТРОВ

Разпечатка от гласуване на решенията по протокола.
Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Публикуван на 14.02.2025 г.